

365 GÜNDE PEYGAMBERİMİN ARKADAŞLARI

253
SAYFALI

TİMAR
ÇOCUK

KİTABIMIZI OKURKEN...

Değerli ebeveynler ve eğitimciler,

Sevgili Peygamberimizin yakın çevresinde yer alan ve İslâmi bilgilerin günümüze kadar ulaşmasında çok önemli bir görev ifa eden sahabilerin hayat hikâyelerinin anlatıldığı kitabımızda, birinci tekil şahıs anlatımı tercih edilmiştir. Tamamen sahih kaynaklara dayanarak seçilen ve sahabenin dilinden anlatılan olaylar, dönemin ruhunu yansıtmak için yeniden kurgulanmış ancak bu yapılırken olayların sıhhatine zarar verilmemesine dikkat edilmiştir. Bu yöntemle kalemi alınan kitabımızın, faydalı ve etkili bir öğretim vasıtası olacağı kanaatindeyiz.

Kitabımız, tıpkı '365 Günde Sevgili Peygamberim' kitabı gibi, bir yıl içinde okunup bitirilmek üzere hazırlandı. Peygamberimize ilk vahyin gelmesiyle başlayan olaylar, Hz. Osman döneminde son buluyor. Sahabilerin hayat hikâyelerinin ve faziletlerinin yanında, onların tanıklık ettikleri önemli tarihi olaylara da atıfların yer aldığı kitabımız, çocuklarımıza, Müslümanlar olarak nasıl bir tarihsel serüven geçirdiğimizi de anlatmayı hedeflemektedir.

Kitabımızda çocukların anlamakta zorlanacakları olay ve kavramlara yer vermeme konusunda titizlik göstermemize rağmen, yine de zaman zaman onların zorlanacakları kısımlar olacaktır. Bu konularda siz büyüklerin ve eğitimcilerin yardımları devreye girecektir. Özellikle İslam dünyasının günümüze doğru akıp gelen hikâyesinde, fetihlerin ve kurulan İslâm şehirlerinin önemini farkında olmak, günümüzü anlamayı da kolaylaştıracağından, sizin tarafınızdan verilecek ek bilgilerle çocuklarımıza sağlam ve sahih bir tarih şuuru da kazandırabileceğimizi umuyoruz.

Hayat hikâyelerini anlatmaya çalıştığımız sahabe büyüklerimizin izinden giderek, onların uğruna her şeylerini ortaya koydukları dinimizi daha güzel yaşayabilmek, onlar gibi güzel ahlak sahibi bireyler yetiştirebilmek dileğiyle...

Unutmayalım...

Peygamber Efendimizin, sahabilerin, din büyüklerinin isimleri anıldığında onlara hürmeten söylenen saygı, hürmet, selam ifadeleri vardır. Kitabımızı okurken bu ifadeleri kullanmayı unutmayalım.

Sallallahu Aleyhi Vessellem (sav): Sevgili Peygamberimizin isminin yanında bulunan 'sav' ifadesi, "Sallallahu aleyhi ve sellem" in kısaltılmışıdır ve şu anlama gelir: "Allah ona salat ve selam eylesin."

Radyallahu Anh (ra): Sahabilerin isimlerinin yanında bulunan 'ra' ifadesi 'Radyallahu anh'ın kısaltılmışıdır ve şu anlama gelir: "Allah ondan razı olsun."

Hazreti (Hz.): İsimlerin başlarında bulunan 'Hz', "Hazreti" demektir ve saygı ifade eder.

bin: Bazı isimlerde bulunan 'bin' takısı "Oğlu" anlamına gelir. Örneğin Hâlid bin Velid, Velid'in oğlu Hâlid demektir. Yine bazı isimlerde 'binti' takısı ise "Kızı" anlamına gelir. Örneğin Şifâ binti Abdullah, Abdullah'ın kızı Şifâ demektir.

İÇİNDEKİLER

- HZ. HATİCE**
1. Yazın Şam'a, Kışın Yemen'e / 14
2. Huzur İçinde Bir Yuva / 16
HZ. ZEYD
3. Kölelikten Gerçek Mutluluğa / 17
HZ. HATİCE
4. "Korkma, Allah Seni Bırakmaz!" / 18
HZ. ALİ
5. "Kimseye Anlatma!" / 19
6. "Neden Babama Soracaktım ki?" / 21
HZ. EBÜBEKİR
7. "Allah Bizi Korur!" / 22
HZ. SELMÂ
8. "Peygamberimiz İyi mi?" / 24
HZ. ZÜBEYR BİN AVVÂM
9. Korkutan Haber / 25
HZ. SAD BİN EBU VAKKÂS
10. Dolunay'ın Aydınlığında... / 26
HZ. TALHA BİN UBEYDULLAH
11. "Onu Sakın Kaçırma!" / 27
HZ. ABDURRAHMAN BİN AVF
12. Yeni Bir İsim, Yeni Bir Hayat / 28
HZ. AMMAR BİN YÂSİR
13. Annemin Endişesi / 29
14. Gömülmekten Kurtulan Kız Çocuğu / 30
HZ. BİLÂL
15. Kölelerle Efendiler, Allah Katında Eşittir! / 31
HZ. HABBÂB BİN ERET
16. Allah'ın Cevabı / 32
17. Sabrın Sonu Rahatlık / 33
HZ. MUSÂB BİN UMEYR
18. Gerçek Zenginlik Öbür Dünyada / 34
HZ. ABDULLAH BİN MESÛD
19. Kâbe'de Kur'an Sesi / 36
HZ. ERKAM
20. Müslümanlar Nerede Toplanacaklar? / 37
21. İçinden Nur Yayılan Ev / 38
HZ. SAİD BİN ZEYD
22. Babamdan Duyduğum Gibi... / 39
HZ. EBÛ ZERR
23. Yiyeceğini Kaptıran Put / 40
24. Arkadaşımın Verdiği Haber / 42
25. "Şimdi Git, Güçlendiğimizde Gel!" / 43
HZ. AMR BİN MURRE
26. "Karanlıklar Tamamen Dağıldı!" / 44
HZ. DIMÂD BİN SALEBE
27. En Güzel Doktor Peygamberimiz! / 46
HZ. SÂLİM MEVLÂ EBÛ HUZEYFE
28. Öz Babam Gibi... / 47
29. Hayatımın En Kıymetli Şeyi / 48
HZ. ERVÂ BINTI ABDÛLMUTTALIB
30. En Sevgili Yeğen / 49
HZ. HÂLİD BİN SAİD
31. Gerçek Olan Rüya / 50
HZ. MÜDRİK EL-EZDÎ
32. Ondan Ne İstiyorlardı? / 52
HZ. TÂRIK BİN ABDULLÂH
33. Bir Panayır Hatırası / 53
HZ. AMR BİN ÂS
34. Müslümanlar Habeşistan'da / 54
35. Kardeşim Hişâm'ın Hikâyesi / 56
HZ. HAMZA
36. "Gücün Yetiyorsa Bana da Saldır!" / 57
HZ. LEYLÂ BINTI EBİ HASME
37. "Allah'tan Ümit Kesilmez" / 58
HZ. ÖMER BİN HATTAB
38. İslam'a Doğru / 59
39. "Hoş Geldin Aramıza!" / 61
40. "Ömer Müslüman Olmuş!" / 62
HZ. HAFSA BINTI ÖMER BİN HATTÂB
41. Dayımın Müslüman Oluşu / 63
42. Peygamberimizin Uyarısı / 64
HZ. EBÛ MÛSÂ EL-EŞARÎ
43. Yolunu Şaşıran Gemi / 65
HZ. RUKIYYE
44. Uzaklardan Gelen Dua / 66
HZ. ÜMMÜ HABİBE
45. Habeşli Kızın Selamı / 67
HZ. ZÜBEYR BİN AVVÂM
46. Necâşî'nin Zaferi / 69
HZ. ZEYD
47. Sevginin Meyvesi Üsâme / 70

HZ. ALI

48. Anneden Sonra Anne / 71

HZ. CÜBEYR BIN MUTİM

49. Peygamberimizin Koruyucusu / 72

HZ. MIKDÂD BİN ESVED

50. "Mekkeliler Müslüman Oldular!" / 73

HZ. HAVLE BINTİ HAKİM

51. Yeni Bir Eş Sevde / 74

HZ. ABBAS BIN UBÂDE

52. Bütün Dünya Bize Düşman Olsa Bile... / 75

HZ. UBEYY BİN KAB

53. Gerçeği Bildikleri Hâlde... / 76

HZ. MUSÂB BİN UMEYR

54. Medinelilerin Öğretmeni / 77

55. Müslümanların Günü Cuma / 78

HZ. KAB BIN MÂLIK

56. Medine'de İlk Cuma Namazı / 79

HZ. ESMÂ

57. İki Kuşaklı / 80

HZ. ABDULLAH BİN EBUBEKİR

58. Küçük Haberci / 82

HZ. ÂMİR BIN FÜHEYRE

59. Örümcek ve Güvercin / 83

60. Süraka'ya Verilen Söz / 85

HZ. MESÛD BIN HUNEYDE

61. Rehberin Rehberi / 86

HZ. GUZEYYE BINTİ CÂBİR

62. İki Sevinç Birden / 87

HZ. SAD BIN MUÂZ

63. Berâ'nın Kiblesi / 88

HZ. ENES BİN MÂLIK

64. Ay Doğdu Üzerimize / 89

65. Yok Olup Gidecektik / 91

66. Yesrib, Medine Oluyor / 92

HZ. EBÛ EYYÛB EL-ENSÂRÎ

67. En Kutlu Misafir / 93

68. Neden Yemedi? / 95

HZ. SELMÂN-I FÂRİSÎ

69. "Selman Doğru Davranmış" / 96

HZ. ABDURRAHMAN BIN AVF

70. "Sen Bana Çarşının Yolunu Göster!" / 97

HZ. RUBEYYİ BINTİ MUAVVİZ

71. Aşûre Günü Oruç / 98

HZ. ABDULLAH BIN SELAM

72. Tevrat'ta Özellikleri Bulunan Peygamber / 100

73. İman Kulpuna Sımsıkı Yapıştım / 101

74. İnkârlarının Nedeni / 102

HZ. ABDULLAH BİN ZEYD

75. Rüyada Öğretilen Ezan / 103

HZ. BİLÂL

76. Namaz, Uykudan Daha Hayırlıdır / 105

HZ. BERÂ BİN ÂZİB

77. Yeni Kible / 106

HZ. BESBES BIN AMR

78. Kureyş Kervanı Geliyor / 107

79. Büyük Karşılaşmaya Doğru / 108

HZ. HABBÂB BIN MUNZİR

80. Ordunun Yeri Neden Değişti? / 109

HZ. SEVÂD BIN GÂZİYE

81. Son Koklayış / 111

HZ. İYÂS BIN SALEBE

82. Anneye Bakmak da Farz! / 112

HZ. UMEYR BIN VEHB

83. Başarısız Olan Plan / 113

84. Hem Dost, Hem Din Kardeşi / 114

HZ. CÜBEYR BIN MUTİM

85. "Eğer O İhtiyar Baban Sağ Olsaydı..." / 115

HZ. FÂTİMA BINTİ RASÛLULLÂH

86. Ablamın Zor Hicreti / 116

HZ. EBÛ RÂFİ EL-KİBTÎ

87. Onlar Meleklerdi! / 117

88. Yıldızlı Bir Gecede... / 118

HZ. FURÂT BIN HAYYÂN

89. Esaretin Getirdiği İman / 119

HZ. EBÛBEKİR

90. Bizanslıların Zaferi / 120

HZ. ALI

91. Düğün Hediyesi / 121

92. En Sevgili Babadan Kızına Tavsiye / 123

93. On Yedi Hurma / 124

HZ. HASAN BIN ALI

94. En Güzel Dedenin Torunları / 125

HZ. LÛBÂBE BINTİ HÂRİS

95. Sütkardeşler / 127

96. "Onu İnciterek Beni İncittin!" / 128
HZ. EBÛ HASME ABDULLAH BIN SAİDE

97. Peygamberimizin Rehberi / 129
HZ. EBÛ UBEYDE BİN CERRÂH

98. Uhud'un Verdiği Ders / 130
HZ. EBÛ TALHA ZEYD BIN SEHL

99. "Otur, Otur!" / 131
HZ. KAB BIN MÂLIK

100. Zor Bir Gün / 132
HZ. ÜMMÜ UMÂRE NESİBE BINTI KAB

101. Şifa Veren Dua! / 133
HZ. SÜMEYRÂ BINTI KAYS

102. "Anam Babam Sana Feda Olsun!" / 135
HZ. HIND BINTI AMR

103. "Beni Bu Topal Hâlimle Kabul Et!" / 136
HZ. SAFIYYE BINTI ABDÛLMUTTALIB

104. Kardeşim Hamza'dan Ayrılık / 137
HZ. RÂFI BIN SEHL

105. Allah Yolunda Sabır / 138
HZ. MABED EL-HUZÂİ

106. Ebû Süfyan'ın Korkusu / 139
HZ. MUHAMMED BIN ENES

107. Peygamber'in Haturası Hurma Bahçesi /
140

HZ. ENES BIN MÂLIK

108. Ölüme Giderken Bile... / 142
HZ. SAİD BIN ÂMİR

109. Bu Nasıl Bir Sevgi? / 143
HZ. ÂİŞE BINTI EBÛBEKİR

110. Kaybolan Gerdanlık! / 144
HZ. MİSTÂH BIN USÂSE

111. Bir Yüce Gönüllülük Örneği / 146
HZ. SELMÂN-I FÂRİSİ

112. Üç Kıvılcım Üç Müjde / 147
HZ. ABDULLAH BİN ZÜBEYR

113. Gizli Görev / 149
HZ. ABBÂD BIN BIŞR

114. Hem Dua, Hem Zafer / 150
HZ. BEŞİR BIN SAD

115. Peygamberimize Dua ve Selam / 151
HZ. ABDULLAH BIN REVÂHA

116. Şiirin Gücü / 152

117. Cesaret Veren Sözler / 153

HZ. RUFEYDE BINTI SAD

118. Müslüman Yaralıların Hastabakıcısı / 154
HZ. MUHAMMED BIN MESLEME

119. Sanki Onlar Değildi! / 155
HZ. EBÛ LÛBÂBE

120. Tevbe Direği / 156
HZ. BÂKÛM ER-RÛMÎ

121. İslam'ın İlk Minberi / 157
HZ. SELEME BIN EKVA

122. O Ağacın Altında... / 159
HZ. ÜMMÜ GÛLSÛM BINTI UKBE

123. En Ağır Şartlardan Biri / 160

124. Gizlice Medine'ye Hicret / 161

125. Şimdi Ne Olacak? / 162

HZ. ABDULLAH BİN SÜHEYL

126. Ebû Cendel'in Hikâyesi / 163

HZ. ABDULLAH BİN ABBAS

127. Mekke'de Üç Gün / 164

HZ. AMR BİN TUFEYL

128. Allah'ın Peygamberinin Elçisi / 166
HZ. ABDULLAH BİN CÂFER ANLATIYOR

129. İki Sevinç Birden / 167

HZ. ESMÂ BİNTİ UMEYS

130. Güzel Günler / 168

HZ. EBÛ HUREYRE

131. Kedicik Babası Medine'de / 169

132. Büyük Ödül / 171

133. Güzel Bir Namaz Nasıl Olur? / 172

HZ. SEVBÂN BİN BÜCDÛD

134. Hem Bu Dünyada Hem de Cennet'te... /
173

135. Akın Akın İslam'a... / 174

HZ. DIHYE BİN HALİFE

136. Peygamberimizi Memnun Eden İman /
175

137. İmparator Heraklyus'a Mektup / 177

138. Bizans İmparatorunun Huzurunda... / 178

HZ. ALÂ EL-HADRAMÎ

139. İslamiyet Bahreyn'de / 179

HZ. ADİYY BİN ÂMİRE

140. Tevrat'ta Sözü Edilen Güzel Topluluk /
180

- HZ. ÂMİR BİN REBİA**
141. Bütün Dünyadan Daha Kıymetli
Din İslam / 181
HZ. AMR BİN EHEM
142. Şairlerin Yarışması / 182
HZ. DİMÂM BİN SALEBE
143. "Allah Aşkına Söyle!" / 183
HZ. DİRÂR BİN EZVER
144. Kârlı Alışveriş / 184
HZ. EBÛ RÂŞİD
145. Önden Giden Elçi / 186
HZ. KAYLE BİNTİ MAHREME
146. Adaletli Olmayan Bir İstek / 187
HZ. MUNZİR BİN ÂİZ
147. Müslüman Olarak Medine'de İlk Gece /
188
148. Ensar'ın Misafirleri / 189
HZ. OSMAN BİN EBÛL-ÂS
149. ıllar Sonra Kabul Olan Dua / 190
HZ. BEŞİR BİN HASÂSİYYE
150. "Peki Sen Ne ile Cennet'e
Gideceksin?" 191
HZ. HÂLİD BİN VELİD
151. Hatalarımızı Yüzümüze Hiç Vurmadı! /
192
HZ. ABDULLAH BİN AMR
152. Geç Bile Kalmıştım / 193
HZ. AMR BİN SÂLİM
153. Büyük Fetih'e Doğru... / 196
HZ. ÂİZ BİN AMR
154. Ebû Süfyan'ın Son Gayretleri / 197
HZ. HÂTİB BİN EBİ BELTEA
155. Beni Peygamberimiz Savundu! / 198
HZ. AMR BİN ABESE
156. Yıllar Sonra Yeniden... / 199
HZ. ATTAB BİN ESİD
157. Müslümanlar Mekke'de... / 200
HZ. ABDULLAH BİN ERKAM
158. Önce Müslüman, Sonra Yazıcı / 201
HZ. EBÛ SÜFYÂN SAHR BİN HARB
159. "Ebû Süfyan'ın Evine Sığınan
Güvendedir!" / 202
HZ. ABDULLAH BİN SÜHEYL
160. Babamın Utancı / 204
HZ. İKRİME BİN EBÛ CEHİL
161. Ölüm Korkusuyla Kaçış... / 205

162. "Hoşgeldin Ey İkrime!" / 206
HZ. EBÛ AHMED ABD BİN CAHŞ
163. Dünya Evine Karşılık Cennet Köşkü / 207
HZ. DİRÂR BİN HATTÂB
164. Dünün Düşmanları Artık Kardeş / 208
HZ. DURRE BİNTİ EBÛ LEHEB
165. Keşke Onlar da İslam'a Girseydi! / 209
HZ. EBÛ CEHM ÂMİR
166. Geri Gönderilen Hediye / 210
HZ. EBÛ FERVE
167. Günahlara Af Müjdesi / 211
HZ. HİND BİNTİ UTBE
168. "Nasıl Onlara Katılırsın?!" / 212
169. Putların Bir Şeye Gücü Yetseydi... / 214
HZ. FADL BİN ABBÂS
170. Zemzem Suyunu Dağıtmanın Sevabı / 215
HZ. EBÛBEKİR
171. Babamın İslam'a Girişi / 216
HZ. HAKİM BİN HİZÂM
172. "Yoksa Sen de mi?!" / 217
173. Hâlim Nice Olurdu! / 218
HZ. HÂRİS BİN HİŞÂM
174. Çok Önemli Bir Tavsiye / 219
HZ. BİLÂL-İ HABEŞİ
175. Medinelilerin Üzüntüsü / 220
HZ. ENES BİN EBÛ MERSED
176. Cennet Nöbeti / 221
HZ. NUDAYR BİN HÂRİS
177. Kalpten Geçenleri Allah Bilir! / 223
HZ. ŞEYBE BİN OSMAN
178. "Gel Buraya!" / 224
HZ. DUSÛR BİN HÂRİS
179. "Seni Benim Elimden Kim Kurtarabilir?"
/ 225
HZ. ALKAME BİN MÜCEZZİZ
180. Örtünün Altındakiler Kim? / 226
181. İslam'ın İlk Deniz Seferi / 227
HZ. İRBÂD BİN SÂRIYE
182. Aynı Durumdaki Herkes İçin... / 229
HZ. ULBE BİN ZEYD
183. Kabul Edilen Sadaka / 230
HZ. ABDURRAHMAN BİN HUBÂB
184. Hz. Osman'ın Aldığı Müjde / 231
HZ. EBÛ ÂKİL
185. Benim O Sevaba İhtiyacım Vardı! / 232

HZ. VÂSİLE BİN ESKÂ

186. "Sen Kimsin?" / 233

187. Paylaşılan Ganimet / 234

HZ. EBÜ HUMEYD ES-SAİDİ

188. Bir Olay, İki Ders / 236

HZ. ABDURRAHMAN BİN AVF

189. Peygamberimizin İmamı / 237

HZ. EBÜ HAYSEME EL-ENSÂRÎ

190. "Keşke Bu Ebû Hayseme Olsa..." / 238

HZ. ÂMİR BİN KAYS EL-ENSÂRÎ

191. Kim Doğru Sözlü, Kim Yalancı? / 239

HZ. ZEYD BİN ERKAM

192. Dayanılmaz Sözler / 240

HZ. KAB BİN MÂLİK

193. Geride Kalanlarla Beraber... / 241

194. Zorlu Bekleyiş Başlıyor / 243

195. "Allah ve Rasûlü Daha İyi Bilir." / 244

196. "Müjde Ey Kab, Müjde!" / 245

197. Dürüstlüğü Ödülü / 246

HZ. CERİR BİN ABDULLÂH

198. Yemen Kâbesi'nin Yıkılışı / 247

HZ. ÂSİM BİN ADİYY

199. Kötülük Merkezi Yerle Bir / 248

HZ. AMR BİN AVF

200. En Büyük Tehlike / 249

HZ. MUÂZ BİN CEBEL

201. "Ben Seni Gerçekten Seviyorum!" / 251

HZ. FADL BİN ABBÂS

202. Minik İbrahim'in Vefatı / 252

HZ. ABDURRAHMAN BİN HÂRİS

203. Sevgiyle Gelen Nasihat / 253

HZ. MİSVER BİN MAHREME

204. Seni Haylaz! / 254

HZ. ABBAD BİN BİŞR

205. "Bu Abbâd'ın Sesi Değil mi?" / 255

HZ. ADİYY BİN HÂTİM

206. Esirlere Bile Böyle Davranıyorlarsa... / 257

207. Hristiyanlık'tan İslam'a / 258

208. Siyah İplik Beyaz İplik / 259

HZ. ABDULLAH BİN ABBAS

209. İnsan Kılığında Gelen Melek / 260

HZ. ÂİŞE BİNTİ EBUBEKİR

210. Eğlenmek Yasak Değil / 261

HZ. ABDULLAH BİN HUZÂFE

211. Peygamberimiz Şakalarına Kızmadı / 262

HZ. ABDULLAH BİN ÖMER

212. "Abdullah Ne Güzel İnsandır..." / 263

213. "Keşke Söyleseydin!" / 265

HZ. ABDULLAH BİN EBU EVFÂ

214. Anne Affedince... / 266

HZ. AVF BİN MÂLİK

215. En Güzel Dualar / 267

HZ. CÂBİR BİN ABDULLÂH

216. Hediye Edilen Deve / 268

217. Adım Adım Daha Güzel İslam'a / 269

HZ. EBÜ CUHÂFE

218. Bu Dünyada Tıka Basa Yiyenler... / 270

HZ. EBÜ SAİD EL-HUDRÎ

219. İlim Halkasında Cennet Müjdesi / 272

HZ. EBÜ TALHA ZEYD BİN SEHL

220. "Sakın Endişelenme!" / 273

221. Eşim Haklı Çıktı / 274

HZ. ABDURRAHMAN BİN HİŞÂM

222. Onu Her Şeyden Çok Sevmek... / 275

HZ. ABDURRAHMAN BİN ZEYD

223. Peygamber Duası ile Başlayan

Bir Hayat / 276

HZ. ABDULLAH BİN AMR BİN ÂS

224. Önden Gidenlere Yetişmek İçin... / 278

225. Cennet'e Götüren Özellikler / 279

HZ. ABDURRAHMAN BİN EBUBEKİR

226. Fakirlerle Gelen Bereket / 280

HZ. EBÜ YUSR

227. İyilikler, Kötülükleri Yok Eder / 281

HZ. EBÜD-DERDÂ

228. Hz. Ebûbekir'in Kıymeti / 282

229. "Übeyy Doğru Söyledi" / 283

HZ. ENES BİN MÂLİK

230. Bir Cumadan Öbür Cumaya / 285

HZ. ESMÂ BİNTİ YEZİD

231. Müslüman Hanımlara Büyük Müjde / 286

HZ. FÂTİMA BİNTİ RASÛLULLÂH

232. Babamın Anneme Olan Özlemi / 287

HZ. FÂTİMA BİNTİ YEMÂN

233. Hanımlara Önemli Uyarı / 288

HZ. HACCÂC BİN İLÂT

234. Gece Vakti, Uzaklardan Gelen Ses / 289

HZ. HAKEM BİN KEYSÂN

235. "Eğer Söylediğiniz Şekilde

Davransaydım..." / 290

HZ. HANZALE BİN REBÎ

236. Bir Korku ve Rahatlayış / 291

HZ. HÂRİS BİN VEHB

237. Hiçbir Şeyi Eksik Bırakmayan Dua / 292

HZ. HÂRİSE BİN NUMÂN

238. Vahiy Meleği, Dihye'nin Kılığında Geldi / 293

HZ. HASSAN BİN SÂBİT

239. "Cebrail Seninle Beraberdır!" / 295

HZ. HAVLE BİNTİ KAYS

240. Unutulmaz Nasihatler / 296

HZ. HAVLE BİNTİ TUVEYT

241. Güzel Arkadaşlık, İmanın Gereğidir / 297

HZ. HAVVÂ EL-ENSÂRİYYE

242. Dağlar Kadar Büyüyen Yardımlar / 298

HZ. HUREYM EL-ESEDÎ

243. İki Önemli Uyarı / 299

HZ. REBÎA BİN KAB

244. "Cennet'te Sana Komşu Olmak İstiyorum" / 301

HZ. EBÛ MÛSÂ EL-EŞARÎ

245. Üç Cennet Müjdesi / 302

HZ. HUZEYME BİN SÂBİT

246. Görmeden Yapılan Şahitlik / 304

HZ. İMRAN BİN HUSAYN

247. "Bizi Sulayan Allah'tır!" / 305

HZ. İTBÂN BİN MÂLİK

248. Mescit Ev / 307

HZ. CEBELE BİN HÂRİSE

249. Çok Özel Bir Tavsiye / 308

HZ. MAN BİN ADİYY

250. O Yaşasa da Yaşamasa da... / 309

HZ. KAYS BİN SAD

251. Daha Çok Selam Versin Diye... / 310

HZ. MAN BİN YEZİD

252. Mescitte Bulunan Para / 311

HZ. EBÛ KATÂDE EL-ENSÂRÎ

253. Yorgun Gecenin Hediyesi / 314

254. Minik Torun Omuzlarda / 315

255. Huzurlu Bir Namaz En Önemlisi / 316

HZ. MUĞİRE BİN ŞUBE

256. Şükreden Bir Kul... / 317

HZ. NADLE BİN UBEYD

257. Hep Kolaylık Hep Kolaylık / 318

HZ. EBÛBEKİR

258. Ne Mutlu Ona İman Edenlere! / 319

HZ. NUMÂN BİN BEŞİR

259. Peygamberimizin Babama Tavsiyesi / 321

260. Melekler Gibi... / 322

HZ. ÖMER BİN HATTAB

261. "O Allah'ı ve Peygamberini Seviyor!" / 323

262. Yabancı Adamın Soruları / 324

HZ. RİFÂA BİN RÂFİ

263. Meleklerin Yazmak İçin Yarıştığı Söz! / 325

HZ. RUBEYİ BİNTİ MUAVVİZ

264. Hanımlara Verilen Değer / 326

265. Afra'nın Oğlu / 328

HZ. SÂBİT BİN KAYS

266. Bir Korku ve Bir Müjde / 329

HZ. SAFVÂN BİN ASSÂL

267. "Kişi, Sevdiğiyle Beraberdır!" / 330

HZ. SAD BİN UBÂDE

268. Annemin Dileği / 331

269. "Ensara Merhaba!" / 332

HZ. SAD EL-KARAZ

270. Bilâl'in Yerine Müezzîn / 333

HZ. EBÛ MÛSÂ EL-EŞARÎ

271. Yemen'e ve Yemenlilere Övgüler / 334

HZ. ABDULLAH BİN MESÛD

272. Peygamberimizin Gözyaşları / 336

HZ. SAHR BİN VEDÂA

273. Erkenciliğin Bereketi / 337

HZ. SÂİB BİN EBU-SÂİB

274. "Ne İyi Ortaktın!" / 338

HZ. SEHL BİN SAD ES-SAİDÎ

275. "Kefenim Olsun Diye İstedim!" / 339

HZ. SELEME BİN EKVA

276. Kul Hakkının Önemi / 341

HZ. CÂBİR BİN ABDULLÂH

277. Balina Ziyafeti / 342

HZ. EBÛ REYHÂNE ŞEMÛN BİN ZEYD

278. Allah İçin Uykusuz Kalan Gözler / 344

HZ. ŞEDDÂD BİN EVS

279. Peygamberimizden Müjdeli Bir Haber / 345

HZ. ŞERİD BİN SUVEYD

280. Yemen'den Medine'ye Kaçış / 346

HZ. TALHA BİN AMR

281. Kur'an Öğrencilerine Müjdeler / 347

HZ. TALHA BİN BERÂ

282. Birkaç Soru / 348

HZ. TEMİM BİN ESİD

283. Kimsesiz Bir Adam / 349

HZ. UBÂDE BİN SÂMİT

284. Şehitliğin Çeşitleri / 350

HZ. UBEYY BİN KAB

285. Fatıha Suresinin Önemi / 352

286. "Umduğın Şey Sana Verilecektir!" / 353

HZ. UKBE BİN ÂMİR

287. Güzel Abdest ve Namaz İçin Müjdeler / 355

HZ. URVE EL-BÂRİKİ

288. Peygamber Duasının Bereketiyle... / 356

HZ. USEYD BİN HUDAYR

289. Kur'an'ı Dinlemeye Gelen Melekler / 357

HZ. UTBE BİN ABD

290. "Gücüm Yettiği Kadar..." / 358

HZ. ÜMMÜ MÜBEŞŞİR BİNTİ BERÂ

291. Ekilen Dikilen Her Şey Sadaka Olur / 359

HZ. ÜSÂME BİN ZEYD BİN HÂRISE

292. "Kimi Daha Çok Seviyorsun?" / 361

HZ. VÂBİSA BİN MABED

293. "Sen Yine de Kalbine Sor!" / 362

HZ. ZEYD BİN ERKAM

294. Herkese Karşı Adalet / 363

295. Mûte Savaşı / 364

HZ. ZEYD BİN SÂBİT

296. Peygamberimizin Tavsiyesi

"Yabancı Dil Öğren!" / 365

HZ. ZEYNEB BİNTİ HUMEYD

297. "Bizi de Ortak Yap!" / 366

HZ. ZEYNEB ES-SAKÂFİYYE

298. İki Sevap Birden / 367

HZ. EBÛ LÛBÂBE

299. Cennet Hurmaları / 368

HZ. EBÛ HUREYRE

300. Uzaklardaki Kardeş

İçin Cenaze Namazı / 369

HZ. MUÂZ BİN CEBEL

301. "Belki Mescidimi ve Kabrimi
Ziyaret Edersin" / 370

HZ. ABDURRAHMAN BİN GANM

302. Hem Öğretmen, Hem Hâkim, Hem İmam
/ 371

303. Neden Ağladı? / 373

HZ. ENES BİN MÂLİK

304. Peygamberimizin Son Günü / 374

HZ. KUSEM BİN ABBÂS

305. Onunla Cennet'te Buluşabilmek İçin... /
375

HZ. ÜMMÜ SELEME

306. Veda Günü / 377

HZ. SÜHEYL BİN AMR

307. Gün Gelir... / 378

HZ. ÜSÂME BİN ZEYD BİN HÂRISE

308. "Allah Rızası İçin..." / 379

HZ. ÂİZ BİN AMR EL-MÜZENİ

309. Allah'ın Dini En Üstün Olsun Diye... / 380

HZ. BİLÂL

310. Bitmeyen Ezan / 381

HZ. ZEYD BİN SÂBİT

311. "Kur'an'ı Kitap Hâline Getirelim!" / 382

312. Kıyamete Kadar... / 383

HZ. BERÂ BİN ÂZİB

313. Hiç Bıkılmayan Hikâye / 385

HZ. OSMAN

314. En Sevdiğim Şey / 386

315. "Sizden Fazla Veren Var!" / 387

HZ. TALHA BİN UBEYDULLAH

316. Bir Babanın Yüce İmanı / 388

HZ. ÜMMÜ SAD BİNTİ SAD BİN RABİ

317. "Biz Geride Kaldık!" / 389

HZ. BEŞİR BİN SAD

318. Halife Hz. Ömer'in İlk Konuşması / 390

HZ. ABDULLAH BİN ABBAS

319. Heyetin En Genç Üyesi / 391

HZ. ABDULLAH BİN HUZÂFE

320. "Alnımdan Öpersen..." / 392

HZ. ABDULLAH BİN ÖMER

321. "Demek ki Aldığım Maaş Fazla!" / 393

HZ. ABDURRAHMAN BİN ABD

322. Güzel Bir Yenilik / 394

HZ. SUDÂ EL-MÜRRIYE

323. O Söz / 396

HZ. ŞİFÂ BİNTİ ABDULLÂH

324. Sabahleyin Cemaate Katılmanın Önemi /
397

HZ. AHNEF BİN KAYS

325. “Ömer ve Ahneften Daha İyi Köle Olur Mu?” / 399

HZ. REBİ BİN ÂMİR

326. İslam Ordusu İran Sınırında / 400

327. Üç Teklif / 401

HZ. HANSE BİNTİ ÂMİR

328. Zorlu Mücadele / 402

HZ. SÜREKÂ BİN MÂLİK

329. Gerçekleşen Vaat / 403

HZ. UTBE BİN GAZVÂN

330. Güzel Basra / 405

HZ. HÂLİD BİN VELİD

331. Neden Görevden Aldı? / 407

HZ. EBÛ UBEYDE BİN CERRÂH

332. Bizanslıların Hazırlığı / 408

333. Müslüman Olan Elçi / 409

HZ. SAD BİN EBU VAKKÂS

334. Yeni Bir Şehir Kûfe / 410

HZ. EBÛ SAİD AMR BİN HUREYS

335. Kûfe411

HZ. MEYSERE BİN MESRÛK

336. Kudüs Fethediliyor / 413

337. Hz. Ömer Kudüs'te / 414

338. Hz. Ömer'in İnce Düşüncesi / 415

HZ. KAB BİN ADİYY

339. Mukavkıs'ın Korkusu / 416

HZ. AMR BİN ÂS

340. Fustat'ın Kuruluşu / 417

HZ. ÂSİM BİN ÖMER BİN HATTÂB

341. “Halife Görmese de Allah Görüyor!” / 418

HZ. ÂTİKE BİNTİ ZEYD

342. Geri Verilen Hediye / 420

HZ. CÂRÛD BİN MUALLÂ

343. “Saatlerce Konuşsa Yine Dinlerim!” / 421

HZ. EBÛD-DERDÂ

344. Halife'nin Ani Ziyareti / 422

HZ. HUZEFYE BİN YEMÂN

345. Valiler Halktan Uzaklaşmasın Diye... / 423

HZ. CERİR BİN ABDULLAH

346. En Güzel Hediye / 424

HZ. HAFSA BİNTİ ÖMER BİN HATTÂB

347. “Ey Kızım, Doğru Söylüyorlar, Ama...” /

426

HZ. HİND BİNTİ UTBE

348. Bir Annenin Oğluna Nasihati / 427

HZ. HURR BİN KAYS

349. “Amcamı Affet!” / 428

HZ. MİSVER BİN MAHREME

350. “Doğru Davranmışsın!” / 429

HZ. MUAYKİB BİN EBU FÂTİMA

351. Onları Peygamberimiz Yetiştirdi / 430

HZ. OSMAN

352. Valinin Mektubu / 431

HZ. UKBE BİN ÂMİR

353. Bir Cümle İçin Mısır'dan Medine'ye / 433

HZ. VÂİL BİN HUCR

354. Muâviye'nin Gösterdiği Büyüklük / 434

HZ. YEZİD BİN ESAMM

355. Şefkatle Gelen Tevbe / 435

HZ. ZEYD BİN HÂLİD

356. Peygamberimizin İzinde Bir Hayat / 437

HZ. ENES BİN MÂLİK

357. Kıbrıs'ta Şehit Düşen Ümmü Haram / 438

HZ. FURÂT BİN HAYYÂN

358. “Namazı Kıldırma Senin Hakkın” / 440

HZ. SÂİB BİN YEZİD

359. Dış Ezan / 441

HZ. HUZEFYE BİN YEMÂN

360. Kur'an'ın Yazılarak Çoğaltılması / 442

HZ. VÂBİSA BİN MABED

361. “Ey İnsanlar, Yaklaşınız!” / 444

HZ. MİKDÂD BİN ESVED

362. “Siz de Çok Nasıplısınız” / 445

HZ. MUÂVİYE BİN EBU SÜFYÂN

363. Dayımın Endişesi / 446

364. Allah'ın Çok Beğendiği İş / 447

ENES BİN MÂLİK

365. Kıyamete Kadar Sevgiyle... / 448

SAHABİLERE GÖRE OKUMAK İSTEYENLER İÇİN / 450

KONULARINA GÖRE OKUMAK İSTEYENLER İÇİN / 458

KAYNAKÇA / 462

HZ. HATİCE ANLATIYOR:

1. GÜN

Yazın Şam'a, Kışın Yemen'e

Güzel şehrimiz Mekke, bir ülkeden diğerine çeşit çeşit mallar taşıyan kervanların yolu üzerindedir. İpek, baharat, kumaş ve süs eşyalarıyla yüklü dizi dizi develer, boyunlarındaki çanları şingirdatarak Mekke sokaklarına girerlerdi.

Kervanlar bir süre şehrimizde konaklardı. Böylece uzak ülkelerden gelen binbir türlü ürün, Mekke'nin pazarlarında alınıp satılırdı. Biz Araplar ticaretle geçiniyorduk. Şehrimizin böyle işlek bir yol üzerinde bulunması, doğrusu işimizi kolaylaştırıyordu. Ayrıca dünyanın ilk ibadethânesi olan Kâbe de bizim şehrimizdeydi. Kâbe her yıl ziyaretçilerle dolup taşardı. Biz de onlara ev sahipliği yapardık.

Babam Hüveylid, kız olmama rağmen beni ticarete başlamam için teşvik etmişti. Kız çocuklarına hiç değer verilmeyen bir ülkede, babamın iyi cesaretti doğrusu.

Genç yaşlarımdan itibaren adamlar tutarak, Şam'a ve Yemen'e kervanlar göndermeye başladım. Şehrimiz çok sıcak olduğundan, kervanlarımız yazın daha serin olan Şam'a, kışın da daha ılık olan Yemen'e giderlerdi. Adamlarımı hep güvenilir kimselerden seçtiğim için, kısa zamanda oldukça zengin bir insan hâline gelmiştim.

Mekke'de herkesin çok güvendiği ve çok sevdiği bir genç olan Muhammed^(sav) de bir gün ticaret yapmak istediğini bildirdi. Buna çok sevindim. Kendisinin üstün

özelliklerini bütün Mekke halkı gibi ben de biliyordum. En yakın yardımcılarımdan Meysere ile genç Muhammed'i^(sav) Şam'a gönderdim bir yaz. Kısa zamanda çok büyük bir kârla geri döndüler.

2.
GÜN

Huzur İçinde Bir Yuva

O zamanlar benim iki küçük çocuğum vardı ve eşim de vefat etmişti. Zengin, kervanlar sahibi, ancak yapayalnız bir hanımdım.

Beraber ticaret yaptıkça Muhammed'i^(sav) daha iyi tanıdım. Kendisi hem çok düşünceli, çok nazik bir insandı hem de oldukça zeki bir tüccardı. Onunla gönderdiğim bütün kervanlar, her zaman kat kat fazla kârla dönüyorlardı. Ayrıca evime de bereket ve huzur gelmişti.

Aradan fazla zaman geçmeden, akrabalarımızın da desteğiyle evlendik. Artık dünyanın en mutlu hanımıydım. Huzurlu bir yuvam ve harika bir eşim vardı.

Eşimi mutlu etmeyi her zaman her şeyden daha önce tutuyordum. Onun küçücük bir gülümsemesi bütün yorgunluğumu alıyordu. O da beni mutlu etmek için elinden geleni yapıyordu. Fatıma, Zeynep, Rukiyye ve Ümmü Gülsüm adını verdiğimiz dört kızımız vardı. Kasım ve Abdullah adında da iki oğlumuz.

Bir de oğlumuz gibi sevdiğimiz küçük Zeyd vardı. Neler yaşadığını o kendisi size anlatacak...

HZ. ZEYD ANLATIYOR:

3.
GÜN

Kölelikten Gerçek Mutluluğa

Benim çocukluğumda, Arabistan Yarımadası'nın her tarafında çok kanlı savaşlar olurdu. Birbirine düşman olan kabileler, yılın birkaç ayı hariç her zaman diğerlerine saldırırlar, birçok insanın ölümüne sebep olurlardı. Annemle akrabalarımızı ziyarete gittiğimiz bir gün, yine böyle bir saldırı oldu. Silahlı atlılar çevremizi sardılar ve beni yakalayıp daha önce hiç gitmediğim bir şehre, Mekke'ye götürdüler.

O zaman dokuz ya da on yaşlarındaydım. Benim gibi yüzlerce esirin bulunduğu kocaman bir panayırda beni satılığa çıkardılar. Aradan fazla zaman geçmemişti ki güler yüzlü bir adam geldi, beni satın aldı. Daha sonra da götürdü, "Hala" diye hitap ettiği bir hanıma hediye etti. Artık evim burasıydı.

Yeni evimde çok farklı bir güzellik vardı. İsmimin Hatice^(ra) olduğunu öğrendiğim hanım ile genç eşi, bana çok iyi davranıyorlardı. Eşinin ismi Muhammed^(sav) idi. Ben onu 'efendim' olarak değil, babam olarak görüyordum âdetâ. İkisi, bana bir köle olduğumu unutturmuşlardı. Sanki onların çocuklarından biriydim. Benimle yiyeceklerini paylaşıyorlar, bana çok güzel davranıyorlardı.

Günler böyle geçiyorken babam Hârise ve amcam Kab da durmadan beni arıyorlarmış. Sonunda izimi bulmuşlar, beni almaya geldiler.

Efendim Muhammed^(sav) seçimi bana bıraktı ve şöyle dedi:

"Sevgili Zeyd, ben seni zorlamıyorum. İstersen babanla git, istersen benimle kal."

Ben babamı ve amcamı çok seviyordum ama efendimi de bırakıp gitmek istemiyordum. Babama sarıldım, sonra verdiğim kararı açıkladım:

“Ben Mekke’de, Efendim Muhammed’in^(sav) yanında kalmak istiyorum baba. Sizi çok seviyorum, ama buradaki huzuru ve mutluluğu hiçbir yerde bulamam.”

Benim zorla Mekke’de tutulduğumu zanneden babam, kararına çok şaşırıldı tabi. Biraz üzgün, fakat içi rahat olarak memleketimize geri döndü.

HZ. HATİCE ANLATIYOR:

4. GÜN

“Korkma, Allah Seni Bırakmaz!”

Sevgili eşim, otuz beş yaşlarına geldiğinde artık senenin belli bölümlerini düşüncelere dalarak geçiriyordu. Onun bu hâllerine çok saygı duyuyordum. Hatta sakın sakın düşünebilmek için Mekke’nin hemen yakınındaki Hira Mağarası’na gittiğinde, yanına aldığı yiyecek içeceğini de kendim hazırlıyordum.

En küçük kızımız Fâtıma’nın doğduğu yıld. Sevgili eşim Hira’da çok uzun kalmıştı bu defa. Neredeyse Ramazan ayının tamamında oradaydı. Hizmetkârlarımı gönderip nasıl olduğunu sorduruyordum. Hira’dan gelen hizmetkârlarım, iyi olduğunu söylüyorlardı ama ben meraklanmadan edemiyordum.

Bir sabah erkenden, yine meraklar içindeydim ki, sevgili eşim kapıda belirdi. Yüzü bembeyazdı. Bana hiçbir

açıklama yapmadan yatağa uzandı ve üstünü örtmemi istedi. Bir süre uyu-
duktan sonra başına gelenleri anlattı:

Mağarada sakin sakin otururken, birden "Oku!" diye bir ses duymuş. Çok
şaşırmış ve korkmuş. Çünkü çevrede kimse yokmuş. Sonra aynı sesi iki defa
daha duymuş. Bir şey kendisini kuvvetlice sıkıştırmış, bırakmış. Sonunda sevgili
eşim, "Ne okuyayım?" diye sormuş. Sesin sahibi, "Ben melek Cebrail'im. Allah
seni peygamber olarak seçti" demiş ve ona Allah'ın ilk ayetlerini öğretmiş.

Sevgili eşim bunları anlattıktan sonra elimi tuttu ve "Hatice, bana neler
oluyor?" diye endişeyle sordu.

Benim endişem geçmişti. Çünkü sevgili eşimin, beklenen peygamber oldu-
ğuna inanmıştım. Amcamın oğlu Varaka çok bilgili bir insandı. Allah'ın, Musa
ve İsa Peygamberlere göndermiş olduğu kutsal kitapları okumuştum.
Bir keresinde ondan dinlemiştim: Allah, insanlığa son peygamberini
gönderecekti ve onun gelişi de çok yakındı. Sevgili eşimin bana an-
lattıkları, Varaka'nın anlattıklarıyla aynıydı.

Eşimin gözlerine baktım ve ona gülümseyerek şunları söyledim:

"Sakin Allah'ın seni bırakacağından korkma! İnanıyorum ki sen Allah'ın
insanlığa gönderdiği son peygambersin. Senin gibi, herkese karşı iyilikten
başka bir şey düşünmeyen bir insanı Allah yalnız bırakmaz."

HZ. ALİ ANLATIYOR:

5.
GÜN

"Kimseye Anlatma!"

Amcamın oğlu Muhammed^(sav) küçüklüğümden beri çok severdim. Onu
kendime babam Ebû Tâlip'ten daha yakın görürdüm. Babamın maddi durumu
çok iyi olmadığı için, ben amcamın oğlunun yanında kalırdım çoğu zaman.
Yengem Hatice çok zengin bir kadındı. Bu yüzden amcamın oğlu bana bolca

yardım ederdi. Onların evinde kendimi hiç yabancı hissetmezdim. Çocuklarıyla kendi kardeşlerimmiş gibi oynar, eğlenirdim.

Bir gün, evin bir odasında, amcamın oğlunun ve eşi Hatice'nin^(ra) bazı hareketler yaptıklarını gördüm. Amcamın oğlu Muhammed^(sav) önde duruyor, "Allahu Ekber" diyor, sonra da arkasından eşi, onun hareketlerini taklit ediyordu. Ne yaptıklarını anlamamıştım. En sonunda oturdular ve başlarını sağa ve sola çevirip kalktılar. İçeri girdim. Ne yaptıklarını sordum. Amcamın oğlu, her zamanki gibi gülümseyerek şöyle dedi: "Ne yaptığımızı sana anlatırım. Ama aramızda kalacağına söz vermelisin."

Onlara yakın olmama rağmen, doğrusu bugün gördüklerimi daha önce hiç görmemiştim. Benden istediği sözü hemen verdim: "Elbette. Kimseye anlatmam, söz."

Sonra beni karşısına oturttu ve bütün içtenliği ile konuştu:

"Bak Ali. Sen akıllı bir çocuksun. Sana anlatacaklarımı anlayacağından şüphem yok. Hepimizi yaratan Allah beni son peygamber olarak gönderdi. Demin gördüğün de O'nu hatırlamak için bize emrettiği namazdı. Allah, artık insanlara emir ve yasaklarını benimle bildirecek. O'nun meleği Cebrail bana göründü ve ilk ayetleri getirdi. Mekkelilerin taptıkları putları reddeden ve Allah'a iman eden herkesi de müjdelememi istedi. Bu yeni dinin adı İslam'dır. Sadece benim değil, daha önceki peygamberlerin de getirdiği dinin adı bu idi. Düşün bakalım, sen de İslam'a girmek ister misin?"

Henüz on yaşındaydım. Söylediklerini hayretle dinliyordum. Yeni bir şey söylüyordu. Gerçi Mekke'de kendilerine 'Hanif' denen bazı adamlar, Hz. İbrahim'in dinine inandıklarını söylüyorlardı ama onlar da toplumdan uzak yaşıyorlardı. Sonra ben, bir çocuk, yeni bir dine girmek, Müslüman olmak... Bütün bunlar kafamı karıştırmıştı. Amcamın oğlunun sözlerini biraz düşünmem gerekiyordu. Bunun için, "Bana izin ver, babamla bir konuşayım. Eğer o kabul ederse Müslüman olurum." dedim.

"Peki. Ama kararın ne olursa olsun, bunu kimseye söyleme olur mu? Bizi ibadet ederken gördüğünü insanlar bilmesinler. Allah bunu açıklamamızı şimdilik istemiyor."

6. GÜN

“Neden Babama Soracaktım ki?”

Doğrusu, amcamın oğlunun teklifini kabul edip İslam’a girmek, Mekke’de insanların inandıkları putları reddetmek demek olacaktı. Böyle olunca da, insanların çoğuyla artık eskisi gibi dost olamayacaktım. Sonra babam Ebû Tâlip, Mekke’nin reisi olan dedem Abdulmüttalib’in vefatından sonra Mekke’de önemli bir insan olmuştu. Onun arkadaşları da eminim, İslam’a girişimi hoş karşılamayacaklardı. Babama sormayı işte bunun için istemiştim. Babam belki bana “İslam’a girme” diyecekti. Belki “Bekle” diyecekti. Ona kesinlikle sormalıydım.

O gece sabaha kadar düşündüm. İçim rahat etmiyordu yine de. Kaç defa babama sormak için yanına gitmek istediysem de içimden bir ses beni engelledi. En sonunda dışarı çıktım. Berrak bir gökyüzü vardı. Akşamdan beri görünen yıldızlar artık batmış, ufuk ağarmaya başlamıştı. Güneş doğacaktı. Şehrimiz yeni bir güne daha uyanıyordu.

Bütün bunları yapan, bizi yaratan Allah’ı düşündüm. O’nun benden beklediklerini düşündüm. Bize bütün bu güzellikleri O verdiği hâlde, gidip de putlara tapmak, Allah’a saygısızlık değil miydi? Putların hiçbir şeye gücü yetmeyen aciz taşlar olduklarını biliyordum. O hâlde, neden putlara tapıyordu Mekkeliler? Neden, kendilerini yaratan Allah’a yönelmiyorlardı? Neden O’na nankörlük ediyorlardı?

Nihayet kararımı verdim. Sabah olunca amcamın oğlunun yanına gittim. Bana gülümseyerek sordu:

“Ne oldu Ali? Sordun mu babana?”

“İslam’ı kabul ediyorum. Müslüman oluyorum. Babama da sormadım. Hem neden soracaktım ki? Allah beni yaratırken babama mı sordu?”

Sabaha kadar düşündükten sonra verdiğim bu kararı açıklarken, içim huzurla dolmuştu. Ve o ana kadar “Muhammed” dediğim amcamın oğlu, o günden sonra “Peygamberim ve Efendim” olmuştu.

HZ. EBÛBEKİR ANLATIYOR:

7.
GÜN

“Allah Bizi Korur!”

Sevgili Peygamberimizin en yakın arkadaşydım ben. O, Allah tarafından peygamber olarak seçildiğinde, hemen kendisine iman ettim. Bu dünyada olduğu gibi, Cennet’te de onunla birlikte olmak istiyordum.

İslam’ın yayıldığı ilk zamanlarda, Mekkeliler, yeni Müslüman olanlara çok büyük eziyetler yapmaya başlamışlardı. Sayımız çok az olduğundan, işkence altındaki Müslüman kardeşlerimize istediğimiz gibi yardım edemiyorduk.

İşkencelerden bunaldığımız bir gün, İslam’ı daha rahat yaşayabileceğim bir ülkeye gitmeye karar verdim. Bu kararımı henüz Peygamberimize söylememiştim. Hâris adında, Mekkelilerden bir arkadaşım vardı. Hâris Müslüman değildi, ama insafli, iyi kalpli bir insandı. Müslümanlara yapılan işkencelere katılmıyordu. Beni çok üzgün bir şekilde gören Hâris, Habeşistan’a gitmeye karar verdiğimi öğrenince, bana şöyle bir teklifte bulundu: “Gitme. Ben seni korumam altına aldığımı ilan edeyim!”

Bu fikir, aklıma yatmıştı doğrusu. Hâris gerçekten sözünde durdu. Ben de evimin avlusunda Kur’ân okuyup namazlarımı rahatça kılmaya başladım.

Aradan kısa bir süre geçtikten sonra Hâris bana geldi ve “Artık seni koruyamam! Çok fazla şikâyet geliyor!” dedi. Şaşırılmıştım. Dışarı bile çıkmıyordum. Kim şikâyet edecekti ki beni?

Meğer ben evimde Kur’ân okurken, Mekkeli müşrikler geceleyin gizlice gelip beni dinliyorlarmış. Hatta bazıları etkilenerek Müslüman bile olmuş!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا آيَاتُنَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
لَقَدْ آتَيْنَا الْإِنشَانَ مِنْ مَعْنَى
الْقُرْآنِ وَالْخَصْرِ الْكَلِمَةَ الْكَلِمَةَ
مَلَكًا مَكَلَّمًا

